

3. harmadlagosan, a felperessel szemben az ellenérdekű fél 2006. december 20-i, megtámadott határozatában kiszabott bírságot megfelelően csökkentse;
4. az ellenérdekű felet kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés az Elsőfokú Bíróság azon ítélete ellen irányul, amely elutasította a fellebbezőnek a Bizottság (a továbbiakban: ellenérdekű fél) által az ESZAK 65. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban 2006. december 20-án hozott határozat megsemmisítésére irányuló keresetét. A jelen eljárás az acélárak piacával összefüggésben álló kartelljogi jogsértésre irányul, amely az ellenérdekű fél szerint 1998 januárjában véget ért. A jogsértés az ESZAK 65. cikk alkalmazási körébe tartozott.

A fellebbező fellebbezését öt jogalapra alapítja.

Első jogalapjával a fellebbező a *nulla poena sine lege* alapelv, az 1/2003/EK rendelet 23. cikke, és az EK 5. cikk, 7. cikk (1) bekezdés és 83. cikk megsértésére hivatkozik, valamint az ESZAK-Szerződés aláíró államai szuverenitásának megsértésére, amennyiben az Elsőfokú Bíróság helyben hagyta az ellenérdekű fél által alkalmazott — az ESZAK 65. cikknek az 1/2003 rendelet 23. cikkével összefüggésben alkalmazott (1) bekezdéséből álló — jogalapot. Az ESZAK 65. cikk (1) bekezdése az ESZAK-Szerződés lejártá óta nem minősül érvényes szankcionáló normának. Az ellenérdekű fél ezért *sine lege* járt el. A bírság kiszabását nem lehet kiegészítő jelleggel az 1/2003 rendeletre sem alapítani. Ez a jogszabály a Szerződés hatásköri szabályai szerint csak az EK-jog, nem pedig az ESZAK-jog normáinak megsértésének szankcionálását teszi lehetővé.

Második jogalapjával a fellebbező a *res iudicata* és a *nulla poena sine lege* elvének megsértésére, valamint az 1/2003 rendelet 23. cikke téves alkalmazására hivatkozik, amennyiben az Elsőfokú Bíróság megerősítette az ellenérdekű fél arra vonatkozó álláspontját, hogy a fellebbezőt a Thyssen Stahl AG által elkövetett jogsértés miatt, ez utóbbi helyett felelősségre lehet vonni. A Thyssen Stahl AG továbbra is fizetőképés társaságként létezik, az ellenérdekű fél ezért vele szemben is eljárhatott volna. A Bíróság is így határozott az ellenérdekű fél eredeti határozatára vonatkozó, C-65/02. P. és C-73/02. P. sz. egyesített ügyekben 2005-ben hozott ítéletében. Még ha a Bíróság abból is indult volna ki, hogy az anyagi felelősség átszállt a fellebbezőre, a jelen eljárás tekintetében ez nem minősülne jogerősnek, mivel a jelen eljárás alapjául az ellenérdekű fél új határozata szolgál. A fellebbező továbbá semmi esetre sem viselhet felelősséget a Thyssen Stahl AG-ért egy csupán polgári jogi felelősség-átszállást kinyilvánító nyilatkozata alapján, mivel a vállalkozások részéről adott nyilatkozatok sohasem eredményezhetik a bírságfizetési kötelezettség átszállását.

Harmadik jogalapjával a fellebbező a meghatározottság elvének megsértésére hivatkozik. A szankció kiszabásának az 1/2003 rendeletre vonatkozó, az Elsőfokú Bíróság által helyben hagyott jogi alapjából nem állapítható meg kellően világosan és egyér-

telműen, hogy az az ESZAK 65. cikk (1) bekezdésének megsértésére vonatkozik. Ezenkívül a „nyilatkozattal történő felelősségátvállalásnak” az ellenérdekű fél és az Elsőfokú Bíróság által elfogadott koncepciója sem alkalmazási feltételeit, sem jogkövetkezményeit tekintve nincs jogszabályilag kellően világosan és egyértelműen meghatározva.

Negyedik jogalapjával a fellebbező az elévülésre vonatkozó rendelkezések megsértését kifogásolja. Mivel a fellebbezővel szemben csupán olyan jogsértés miatt kell bírságot kiszabni, amely miatt eredetileg a Thyssen Stahl AG felelős, az elévülés tekintetében is a Thyssen Stahl AG-ból kell kiindulni. Mivel ez nem nyújtott be jogorvoslatot az ellenérdekű fél eredeti határozatával szemben, az elévülés nyugvása nem állt be vele szemben. Időközben ezért beállt az elévülés, és így a fellebbezőnek a Thyssen Stahl AG-ért viselt származékos felelőssége is kizárt.

Az ötödik jogalap a bírságösszeg meghatározására vonatkozó elvek megsértésére vonatkozik. Az Elsőfokú Bíróság tévesen zárta ki a bírságcsökkentést, jöllehet a fellebbező a jelen eljárásban vitathatatlanul előterjesztett minden olyan tény, amelyet a Bizottság az ESZAK 65. cikk (1) bekezdésének megsértéseként értékelt. Nem lett volna szabad ennek az együttműködésnek az ellensúlyozását azzal az indokolással visszautasítani, hogy a fellebbező jogi indokok miatt szembe fordult az ESZAK 65. cikk (1) bekezdésének alkalmazásával, és szintén jogi indokok miatt elutasította a Thyssen Stahl AG felelősségének rá történő átszállását. Az elfogadhatatlan jogi minősítésekre való utalás nem csökkenti az együttműködés értékét, mivel a jogkérdéseket mindig hivatalból kell vizsgálni, és a hatóságok sohasem — azaz a felek beleegyezésétől függetlenül — hozhatnak jogszerűtlen határozatot.

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2009. szeptember 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Gaston Schul BV kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-354/09. sz. ügy)

(2009/C 282/48)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: Gaston Schul BV

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Abból kell e kiindulni a Közösségi Vámkódex ⁽¹⁾ 220. cikke értelmében vett utólagos könyvelésbe vétel esetében, hogy a Vámkódex 33. cikkének f) pontjában foglalt azon feltétel, amelynek értelmében a behozatali vámok nem számíthatók be a vámértékbe, teljesül, ha az érintett áruk eladója és vevője a „delivered duties paid” szállítási feltételben állapodott meg, és ezt a vámáru nyilatkozatban feltüntette, még ha az ügyleti ár megállapítása során — helytelenül — abból indultak is ki, hogy az áruk Közösségbe történő behozatalakor nem kell majd vámot fizetni, és ennél fogva a számlán és a vámáru-nyilatkozatban vagy annak megtételekor a vám összegét nem adták meg?

⁽¹⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/1992/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.)

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2009. szeptember 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Pensionsversicherungsanstalt kontra Dr. Christiane Kleist

(C-356/09. sz. ügy)

(2009/C 282/49)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof.

Az alapeljárás felei

Felperes: Pensionsversicherungsanstalt.

Alperes: Dr. Christiane Kleist.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2002/73/EK irányelvvel módosított, a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy azzal — olyan munkajogi rendszer keretében, amely a munkavállalók felmondás elleni általános védelme tekintetében a munkavállalóknak a munkahelyre való szociális (anyagi) rászorultságát veszi alapul — ellentétes egy kollektív szerződés olyan rendelkezése, amely a törvény szerinti felmondás elleni általános védelmen túlmenően, különös védelmet csak azon időpontig írja elő, amelyben a szociális (anyagi) biztonság tipikusan öregségi nyugdíj nyújtása révén biztosított, ha ez az öregségi nyugdíj a férfiakat és a nőket eltérő időpontban illeti meg?
2. Ellentétes-e a 2002/73/EK irányelvvel módosított 76/207/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjával az ismertetett munkajogi rendszer keretében azon állami

munkáltató döntése, amely a munkavállalónak néhány hónappal azt követően mond fel, hogy az öregségi nyugdíjra jogosulttá vált, hogy a munkaerőpiacon már jelenlévő új munkavállalókat vegyen fel?

⁽¹⁾ HL L 39., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 187. o.

A Cour de cassation (Franciaország) által 2009. szeptember 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Josep Penarroja Fa kontra Procureur général près la Cour d'appel de Paris

(C-372/09. sz. ügy)

(2009/C 282/50)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation.

Az alapeljárás felei

Felperes: Josep Penarroja Fa.

Alperes: Procureur général près la Cour d'appel de Paris.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az EK-Szerződés 50. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az vonatkozhat a nemzeti bíróságok hatáskörébe tartozó jogvitában az eljáró bíróság által kirendelt, szakértőként eljáró szakember által — [az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban] leírt feltételek mellett — ellátandó feladatra?
2. Az EK-Szerződés 45. cikkének első bekezdésében említett közhatalom gyakorlásában való részvételt úgy kell-e értelmezni, hogy az alkalmazandó a valamely francia bíróság által kirendelt szakértőnek a francia polgári eljárásjogi törvénykönyv, a francia büntető eljárásjogi törvénykönyv, és az 1971. június 29-i 71-498. sz. törvény, valamint a 2004. december 23-i 2004-1463. sz. rendelet által szabályozott feladatára?
3. Az EK-Szerződés 43. és 49. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az 1971. június 29-i 71-498. sz. módosított törvényben, valamint a 2004. december 23-i 2004-1463. sz. módosított rendeletben szereplőhöz hasonló olyan jogi szabályozás, amely a valamely cour d'appel által